

Разплити Радке ваши плетенки, Да та үплетемъ по ншшы. Пакъ сж си Радкж завели, Бж дълвокы тѣ си пештеры.	Тры мѣсецы гѣдежъ правили, Годинжъ свадкж свършили, До дѣ сж свадкж свършили, Мжшко сж е дѣте родило!
---	--

РАЗЪСНЕНИЕ.

Тукъ ся описва свадба Змѣя съ Радкж. Змѣя ходилъ на бой и кату ся възврънжлъ дошаль съ сватове кои ѣздили на *выхрогонцы* (бързи кату выхрь) коние, съ сватицы, Змѣйцы, кои ся возили на позлатены колесницы. Радкини тѣ двори имали врата отъ *чемширъ*, и колесницы тѣ влѣзли въ двора ѣ, значи чи и тѣа е была отъ богатж челядь. Змѣйцы тѣ, сватицы тѣ, ѣ донесли приманж, каквж то тии носили, и уплѣли ѣ плетенки по тѣхнж труфж, то значи чи тии были отъ другж и отъ по-голѣмж *кастж* и отличявали ся и по облѣкло то и по плетенье то на косы тѣ си. Завели жъ въ обиталишта та си, въ *шырокы тѣ си пештеры*, дѣ веселби тѣ на гудежя ся продължили тры мѣсеца, а на свадбж тж годинж.

Подобни великолѣпни свадби ся възпомянувжтъ въ нашы тѣ народны пѣсны, въ кои сж подигали отъ *девятъ села сватове*, а отъ *десято кумове*! Такива исты великолѣпни свадби ся описвжтъ и въ стары тѣ самскрытскы книги, а и днѣсь іюште въ независимы тѣ мѣста Хиндистана ставжтъ подобни свадби.

Въ Българинж іюште до днѣсь ся е съхранилъ, по нѣкои си мѣста, старый обрядъ на свадбы тѣ, да подигжтъ *сватове* и *сватицы*, *кумове* и *кумицы*, *дъверы* и *под-дъверы*, *свахы*, *зълвы* и проч. *); нѣ нѣмжтъ вѣкы онѣ-зи старъ блѣскъ, какъ то кату когы то сж были Българи тѣ свободни!

Понеже рѣчь та ни е тукъ за стары тѣ свадбы, мыслиме, чи не бы было излишно да разясниме, што значи и сама та рѣчь *свадба*. Таѣа рѣчь до истинно то си значение значи *сважданье*, *скарванье*. Нѣ ные видиме чи свадба та не е такова нѣшто, нѣ напротивъ любовь, зближение съ веселбж и съ добрж волж! Да бы узнали какъ е дошла таѣа рѣчь да ся зѣма днѣсь за бракосъчитание, трѣба да идиме до старыи и истинныи источникъ ѣзыка ни. Въ самскрытскы тѣ книги ся описва на кои начинъ ся е исполнѣвалъ *гудежа*, т. е. каквы постѣпки е трѣбало да направи най-напрѣдъ момака да му ся даде дѣвойка та конж то е искалъ да зѣми въ бракосъчитание. Отъ стрѣны на дѣвойчинъ башта, кога то ся е прѣдставлѣаль нѣкои си момакъ да поишти дъщерьж му въ бракъ, овѣвлявело ся е по околшны тѣ мѣста, чи ште жени дъщерьж си и упрѣдѣлѣло ся а день *пырришта*, т. е. день прѣзъ

*) Вишь обшырно описание на българскы тѣ свадбы въ първаж часть Показалеца, издаденъ въ Одесж 1859.